

DATOVOU ZPRÁVOU

V Praze dne 23. 7. 2026

Předseda Českého báňského úřadu

prostřednictvím

Českého báňského úřadu

Kozí 748/4

Staré Město

11000 Praha 1

IDDS: rn6aas6

K č. j. SBS 37277/2026/ČBÚ-212

Ke sp. zn. SZ SBS 12889/2026

Žadatel: **Klatovské štěrkopísky, s.r.o.**
IČO: 629 68 025
se sídlem Plzeň – Křimice, Plzeňská 61, PSČ 322 00

právně zastoupen: **Mgr. Jaromírem Kalužíkem, LL.M., advokátem**
ČAK 9159
KALUZIK & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář
sídlím Václavské náměstí 1, 110 00 Praha 1

Řízení o stanovení dobývacího prostoru

Rozklad proti usnesení o přerušení řízení ze dne 2. 7. 2026, č.j. SBS 37277/2026/ČBÚ-212, sp. zn. SZ SBS 12889/2026

Odůvodnění rozkladu

Přílohy: bez příloh

I.

1. Žadatel žádá o stanovení dobývacího prostoru Bystřice nad Úhlavou (dále rovněž „DP“). V rámci řízení žadatel předložil veškeré podklady potřebné pro vyhovění žádosti, jakož i další dokumenty požadované ze strany ČBÚ. Žádost nemá vady.
2. Dne 7.7.2026 bylo žadateli doručeno usnesení ČBÚ o přerušení řízení o stanovení DP ze dne 2. 7. 2026, č.j. SBS 37277/2026/ČBÚ-212, sp. zn. SZ SBS 12889/2026 (dále jen „**Napadené rozhodnutí**“). V Napadeném rozhodnutí ČBÚ přerušuje řízení s odkazem na § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu na „na dobu nezbytně nutnou, nejdéle však do doby vyřešení podnětu ke zrušení souhlasného závazného stanoviska Krajského úřadu Plzeňského kraje č.j. PK-ŽP/6612/26 ze dne 27. 4. 2026 [...] a do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti [...] proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 5. 2. 2026, č. j. 55 A 68/2025 – 279.“. Paralelně s přerušením řízení zaslal ČBÚ žadateli „výzvu k doplnění podkladů“ ze dne 2.7.2026, č.j. SBS 37278/2026/ČBÚ-212 (dále jen „**Výzva ČBÚ**“), kde požaduje předložení (i) Rozhodnutí Ministerstva životního prostředí, odbor výkonu státní správy II, oddělení Plzeň o podnětu na zrušení dokumentu Krajského úřadu Plzeňského kraje č.j. PK-ŽP/6612/26 ze dne 27. 4. 2026; a (ii) Rozhodnutí o kasační stížnosti k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, proti rozsudku Krajského soudu v Plzni, ze dne 5. 2. 2026, č. j. 55 A 68/2025 – 279.
3. **Žadatel podal dne 9.7.2026 proti shora uvedenému Napadenému rozhodnutí rozklad, protože jej stejně jako Výzvu ČBÚ považuje za nezákonné.**
4. Žadatel svůj rozklad odůvodňuje a doplňuje o právní argumentaci, jak následuje.

II.

Protizákonnost přerušení řízení

5. ČBÚ přerušení řízení odůvodňuje tím, že byl podán podnět k zahájení přezkumného řízení proti platnému a účinnému podkladovému stanovisku a probíhá soudní řízení o mimořádném opravném prostředku proti pravomocnému a vykonatelnému rozsudku týkajícímu se územního plánu jedné z obcí v jejímž katastru se nachází DP. Konkrétně ČBÚ uvedl, že „S ohledem na podání podnětu ke zrušení závazného stanoviska k ověření změn záměru na Ministerstvo životního prostředí a vydání rozsudku Krajského soudu v Plzni, který byl nyní napaden kasační stížností městem Janovice nad Úhlavou, **nemůže být v současné době stanovení DP Bystřice nad Úhlavou vyřešeno kompletně, neboť jak platné závazné stanovisko EIA tak doklad o bezrozpornosti návrhu na stanovení dobývacího prostoru s územně plánovací dokumentací a cíli a úkoly územního plánování ve smyslu ustanovení § 27 odst. 6 zákona č. 44/1988 Sb., jsou doklady nutnými k vedení řízení o stanovení dobývacího prostoru ve smyslu ustanovení § 28 odst. 1 ve spojení s § 28b odst. 7 zákona č. 44/1988 Sb. ČBÚ po posouzení těchto nových skutečností ve vztahu k platným právním předpisům dospěl k závěru, že pro vydání rozhodnutí ČBÚ v dané věci, je nezbytné, aby byla **definitivně vyřešena otázka platnosti a účinnosti všech nezbytných podkladových dokumentů.**“**
6. Žadatel předně namítá, že oba dokumenty (tedy stanovisko i rozsudek) jsou platné, závazné a účinné právní dokumenty, které byly vydány zákonným způsobem a jsou věcně správné. Žádosti o stanovení DP mělo být samozřejmě vyhověno, protože žádost je bez vad. Platí přitom, že zpochybněn může být v podstatě jakýkoliv podklad, dokonce i roky poté, co nabyl platnosti a účinnosti. Správní orgán však nemůže na základě nerelevantního zpochybnění porušovat zákon jasně stanovující důvody pro přerušení.

7. Napadené rozhodnutí je odůvodněno odkazem na § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu, dle kterého je důvodem pro přerušení výzva dle § 45 odst. 2 správního řádu. Daný důvod přerušení zde ale není dán, a to z důvodu, že sice byla ze strany ČBÚ vyhotovena Výzva ČBÚ, tato však nepředstavuje výzvu podle § 45 odst. 2 správního řádu a je výzvou nezákonnou (jak blíže popsáno níže).
8. Jak uvedeno shora, v rámci Výzvy ČBÚ správní orgán vyzval žadatele k předložení: (i) rozhodnutí MŽP o podnětu obcí; a (ii) rozhodnutí o kasační stížnosti obce Janovice k NSS. Oba zmíněné podklady však nejsou podklady, které by měl nebo musel žadatel v řízení o stanovení dobývacího prostoru předkládat. Je třeba konstatovat, že žádost má všechny předepsané náležitosti a netrpí žádnými vadami ve smyslu § 45 odst. 2 správního řádu, měla být tedy schválena. ČBÚ není vůbec oprávněn uvedené podklady v současném řízení požadovat, protože má z nějakých interních důvodů za to, že o žádosti „nelze otázku DP vyřešit kompletně“.
9. Jakkoliv je možné souhlasit s tím, že ze strany jiných účastníků řízení byly zahájeny procesy či postupy, které zprostředkovaně mohou souviset s předmětem žádosti, nejsou tyto procesy a postupy zákonným důvodem pro přerušení řízení o žádosti. Žadatel příslušné procesy a snahy považuje za pokračování odporu příslušných obcí proti žadateli a jeho záměru. Pokud by obce nenapadaly shora uvedené, tak napadnou něco jiného, jen aby řízení komplikovaly. To je ostatně bohužel zřejmě již z jejich opakovaných vyjádření. O žádosti mělo být meritorně rozhodnuto. Napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. V důsledku pak Napadené rozhodnutí rovněž porušuje (a to velmi významně) zásady rychlosti, hospodárnosti a proporcionality správního řízení, kterými se zaštiťuje.
- A. Vnitřní rozpornost Napadeného rozhodnutí*
10. Napadené rozhodnutí opírá výrok o přerušení řízení výslovně o § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu. Podle tohoto ustanovení lze řízení přerušit „*současně s výzvou k odstranění nedostatků žádosti podle § 45 odst. 2 správního řádu.*“ Jde tedy o důvod, jehož podstatou je vada na straně podání žadatele — vada, kterou je žadatel povinen a současně schopen odstranit a k jejímuž odstranění mu správní orgán stanoví přiměřenou lhůtu.
11. Odůvodnění Napadeného rozhodnutí však o žádné vadě žádosti nehovoří. ČBÚ naopak celou svou úvahu staví na tom, že „*pro vydání rozhodnutí ČBÚ v dané věci, je nezbytné, aby byla definitivně vyřešena otázka platnosti a účinnosti všech nezbytných podkladových dokumentů*“, a dle ČBÚ je třeba vyčkat úkonů Ministerstva životního prostředí a rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. To je argumentace o předběžné otázce, tedy o důvodu přerušení podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu ve spojení s § 57 správního řádu, nikoli o důvodu podle písm. a) téhož ustanovení. Výrok Napadeného rozhodnutí a jeho odůvodnění tak stojí na dvou vzájemně neslučitelných právních konstrukcích. Buď ČBÚ přerušil řízení pro vady žádosti — pak však musel v odůvodnění uvést, v čem tyto vady spočívají, což neučinil, a nemohl přerušení vázat na úkony třetích subjektů, které žadatel nijak ovlivnit nemůže. Tento postup rovněž dokládá nezákonnost Výzvy ČBÚ.
12. Podle § 76 odst. 1 správního řádu se na usnesení přiměřeně použijí ustanovení o rozhodnutí, tedy i § 68 odst. 3 správního řádu, podle něhož musí odůvodnění obsahovat důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Rozhodnutí, jehož odůvodnění popírá právní kvalifikaci uvedenou ve výroku, tomuto požadavku nedostojí a je nezákonné a nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost. Takovou vadou je Napadené rozhodnutí stíženo.

13. Nadto ani druhá z uvedených variant (tedy § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu) by Napadené rozhodnutí neodůvodnila. Předběžnou otázkou se podle § 57 odst. 1 správního řádu rozumí otázka, jejíž řešení nepřísluší správnímu orgánu a o níž dosud nebylo pravomocně rozhodnuto. Ani jeden z obou důvodů uváděných ČBÚ takovou otázkou není, kdy (i) ve vztahu k podnětu k přezkumu žádné řízení neprobíhá a probíhat nemusí, takové řízení by pak nebylo řízením o předběžné otázce ve smyslu příslušných ustanovení, stanovisko je i po případném zahájení přezkumu platné a účinné, a (ii) ve vztahu k územnímu plánu města Janovice nad Úhlavou bylo naopak již pravomocně rozhodnuto rozsudkem Krajského soudu v Plzni.

14. **Napadené rozhodnutí je tedy nepřezkoumatelné pro rozpor výroku a odůvodnění; podpůrně pak spočívá na nesprávném právním posouzení věci, neboť zákonný důvod přerušení řízení nebyl dán podle žádného z ustanovení § 64 odst. 1 správního řádu.**

B. Podnět k přezkumnému řízení nezaložil zákonný důvod k přerušení řízení

15. Přezkumné řízení je zvláštním způsobem kontroly rozhodnutí správních orgánů vedené z úřední povinnosti. V případě, že skutečně dojde k zahájení přezkumného řízení, může dojít dokonce i ke zrušení rozhodnutí, jehož přezkum byl zahájen. Na zahájení řízení nebo na jakékoliv rozhodnutí v něm však neexistuje právní nárok. Naprostá většina podnětů nevede ani k zahájení přezkumného řízení, protože podnět není návrhem na zahájení řízení. Jestliže uplynulo 30 dnů od podání podnětu a autor podnětu nedoložil žádnou odpověď ve lhůtě 30 dní, je podnět zjevně již „vyřízen“ touto nečinností. **O podnětu k zahájení řízení ex offio – na rozdíl od návrhu (žádosti) – nadřízený správní orgán nijak nerozhoduje, neexistuje tedy něco jako „rozhodnutí o podnětu“.**

16. Ve shora uvedené věci měl být dne 28. 5. 2026 podán účastníky řízení (obec Janovice nad Úhlavou a obec Nýrsko) podnět k zahájení přezkumného řízení, a to ve vztahu k rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje č.j. PK-ŽP/6612/26 ze dne 27. 4. 2026 k ověření změn záměru podle § 9a odst. 7 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí (dále jen „Stanovisko EIA“). Stanovisko EIA je platné a účinné a bylo žadatelem předloženo správnímu orgánu. Stanovisko EIA je rovněž věcně správné. Ze správního spisu vyplývá, že přezkumné řízení ve vztahu ke Stanovisku EIA nebylo ani zahájeno.

17. Správní orgán požaduje doložení „Rozhodnutí MŽP o podnětu“. Tato podmínka ve Výzvě ČBÚ je nesplnitelná, žadatel nemůže předložit „rozhodnutí o podnětu“, protože o podnětu se nerozhoduje. Žadatel opakuje, že zahájení přezkumného řízení je věcí volné úvahy nadřízeného orgánu a je vázáno na vydání samostatného usnesení podle § 95 odst. 1 správního řádu, neexistuje tedy žádné „rozhodnutí o podnětu“, jehož předložení ČBÚ požaduje.¹

18. Textace Napadeného rozhodnutí, že dochází k přerušení „...do doby vyřešení podnětu ke zrušení souhlasného závazného stanoviska“ je pak zjevně neurčitá, za hranicí nejen zákonnosti, ale i logiky (vizte rovněž níže). Co je oním „vyřešením podnětu“ zřejmé není, a to i vzhledem k tomu, že příslušný nadřízený orgán nemusí udělat vůbec nic anebo celou řadu úkonů, o jejichž existenci nemá žadatel žádné povědomí. Každopádně i kdyby se žadatel pokusil o nějaký výklad daných formulací, přerušení řízení

¹ Není pak vůbec zřejmé, zda si je úřad vědom, že nic jako „rozhodnutí o podnětu“ neexistuje. Žadatel netuší, zda úřad požaduje předložit případné usnesení ve smyslu § 95 odst. 1 SŘ nebo snad nějaké hypotetické následující rozhodnutí. Co by měl žadatel předložit v případě, že žádné rozhodnutí neexistuje a nevznikne, není už vůbec zřejmé. ČBÚ uložil žadateli zmatečnou a nemožnou podmínku.

na základě pouhé hypotetické možnosti, že k zahájení přezkumného řízení v budoucnu může dojít, není možné.

19. Postup správního orgánu je navíc v rozporu s požadavkem, aby správní orgán postupoval jen na základě zjištěného skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu).
20. **Správní orgán může přerušit řízení pouze ze zákonem stanovených důvodů a nemůže si nové důvody vymýšlet. Správní orgán nemůže dávat nemožné podmínky do svých výzev, na kterých zakládá usnesení o přerušení řízení. Zjevně nezákonná Výzva ČBÚ vyzývá žadatele k doložení podkladů, které neexistují (rozhodnutí o podnětu) a zjevně byla vydána, jen aby ČBÚ formálně vyhověl textaci § 64 odst. 1 písm. a) SŘ. Konečně i kdyby snad došlo k usnesení o zahájení přezkumného řízení, neopravňuje to ČBÚ vyzývat žadatele k doložení daného rozhodnutí a přerušení řízení z důvodu dané výzvy.**
21. Pro nápravu stavu, kde je rozhodnuto a následně zrušeno či změněno podkladové stanovisko slouží např. institut obnovy řízení, vizte § 149 odst. 9 správního řádu, dle kterého platí, že „*[z]rušení nebo změna závazného stanoviska je v případě, že rozhodnutí, které bylo závazným stanoviskem podmíněno, již nabylo právní moci, důvodem obnovy řízení.*“. Zákonodárce tedy sám tuto situaci vyřešil, a vyřešil ji *ex post* obnovou dle § 149 odst. 9 SŘ, nikoli *ex ante* přerušením. Postup ČBÚ je proto nejen bez zákonného podkladu, ale přímo proti zákonné koncepci a ustálené judikatuře Nejvyššího správního soudu.

C. Neurčitost podmínky „vyřešení podnětu“ jako důvod ukončení přerušení

22. Jak uvedeno shora, formulace Napadeného rozhodnutí, která váže ukončení přerušení řízení mimo jiné na „*vyřešení podnětu ke zrušení souhlasného závazného stanoviska...*“ nesplňuje požadavky kladené na určitost výroku správního aktu a činí rozhodnutí v důsledku nepřezkoumatelné.
23. Výrok usnesení, jímž se řízení přerušuje, musí určitě, srozumitelně a přezkoumatelně vymezit skutečnost, jejímž nastáním je přerušení ukončeno – tak, aby tato skutečnost byla objektivně zjistitelná, a nikoli závislá výhradně na volné úvaze správního orgánu. Sousloví „vyřešení podnětu“ takto určenou skutečností není, a to z důvodu, že s podnětem může být naloženo nejrozličnějšími způsoby, zahájením či nezahájením řízení, příslušné případné přezkumné řízení má nejrozličnější doby trvání, je v něm rovněž možné přerušení, opravné prostředky či jakýkoliv jiný vývoj, podnět může být konečně nadřízeným orgánem i ignorován, kdy na jeho vyřízení není nárok.
24. Z uvedeného plyne, že „vyřešení podnětu“ není objektivně určitelným okamžikem, s nímž by bylo možné bez dalšího spojit povinnost ČBÚ pokračovat v řízení podle § 64 odst. 4 věty druhé správního řádu. Žadatel (konečně ani ČBÚ) pak nemusí být schopen ani zjistit, zda a kdy k tvrzenému „vyřešení“ došlo a jaký stav ono „vyřešení“ představuje. Fakticky tak zůstává pouze na vůli ČBÚ – bez zákonem stanovené lhůty – kdy přerušení skončí, čímž se délka přerušení ocitá zcela v jeho neomezené a navenek nekontrolovatelné dispozici. Takto formulovaná podmínka je zjevně v rozporu s požadavkem předvídatelnosti výkonu veřejné moci ve smyslu Ústavy a Listiny.

D. Závazné stanovisko požívá presumpce správnosti a je platným a závazným podkladem

25. Jak uvedeno shora, ve správní praxi nelze „vymýšlet“ nové důvody pro přerušení. Ty jsou uvedeny v § 64 správního řádu. Výzva ČBÚ není výzvou ve smyslu § 45 odst. 2 správního řádu, taková výzva musí ze zákona obsahovat přiměřenou lhůtu k odstranění nedostatků a poučení o následcích neodstranění

nedostatků. Tyto náležitosti Výzva ČBÚ neobsahuje, protože je nezákonným požadavkem úřadu jednajícího *ultra vires*. Taková zjevně nelegální výzva nemůže být důvodem pro přerušení řízení.²

26. Stanovisko EIA je platným správním aktem, který nebyl žádným způsobem zrušen, změněn ani pozastaven. Jak vysvětlil žadatel již ve svém vyjádření ze dne 30.4.2026, zpochybňování daného podkladu je liché a účelově prováděné. Samotné podání podnětu k přezkumnému řízení nemá samozřejmě odkladný ani jiný účinek na platnost či účinnost přezkoumávaného stanoviska. Takový účinek by ostatně nemělo ani zahájení přezkumného řízení. Uvedené závěry vyplývají z jedné ze základních zásad správního řízení, presumpce správnosti správních aktů.
27. Správní orgán má dle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu možnost přerušit správní řízení v případě, že žádost obsahuje nedostatky, které brání schválení žádosti. Zde k tomuto nedošlo, žádost je bez vad a podkladové stanovisko je platné, závazné a rovněž bezvadné.
28. **Vzhledem k tomu, že Stanovisko EIA nebylo nijak zrušeno, změněno ani pozastaveno, je zjevné, že správní orgán je povinen z něj jako z platného podkladu vycházet. ČBÚ tak měl v řízení pokračovat a vycházet z existujících, platných a účinných podkladů (včetně platného závazného Stanovisko EIA), nikoliv řízení přerušovat pro nějakou vnitřní nepodloženou obavu z toho, že by některý z podkladů mohl být v budoucnu teoreticky zpochybněn. Postup, který ČBÚ zvolil je zjevně v rozporu se zákonem a zásadou presumpce správnosti správních aktů.**

E. Kasační stížnost nemá odkladný účinek a rozsudek Krajského soudu v Plzni je pravomocný

29. Pokud jde o druhý požadavek ve Výzvě ČBÚ, ten je bohužel rovněž nezákonný. Rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 5. 2. 2026, č. j. 55 A 68/2025-279 je pravomocný a vykonatelný rozsudek, kterým došlo k zrušení nezákonných částí územního plánu obce Janovice nad Úhlavou. Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, nemá kasační stížnost odkladný účinek, ledaže by jej Nejvyšší správní soud na návrh přiznal podle § 107 odst. 2 s. ř. s. Takový návrh nebyl ani podán, natož aby mu NSS vyhověl.
30. Účinky zmíněného rozsudku Krajského soudu v Plzni tedy trvají bez ohledu na podanou kasační stížnost. Sama skutečnost, že proti pravomocnému rozsudku byl podán mimořádný opravný prostředek, nepředstavuje právní překážku, která by ČBÚ bránila v pokračování řízení o stanovení dobývacího prostoru. Postup ČBÚ, který se rozhodl ignorovat závazné rozhodnutí soudu je přinejmenším zarážející. Žadatel pak namítá, že rovněž příslušné rozhodnutí (stanovisko) Městského úřadu v Klatovech konstatující soulad záměru s územním plánem je podkladem platným a závazným, k jehož zpochybnění ČBÚ přistoupil zcela bezdůvodně.
31. Pokud by pak např. stavební úřady postupovaly stejně jako ČBÚ v projednávané věci, musely by přerušit veškerá stavební řízení v případě napadení územního plánu dané obce, protože nechat počkat stovky žadatelů několik let do rozhodnutí o přezkoumávaném územním plánu je přeci v souladu se „*zásadou hospodárnosti a procesní ekonomie*“. Toto je samozřejmě zjevně absurdní důsledek. Tím spíše je nepochopitelné, že došlo k přerušení řízení v okamžiku existence pravomocného závazného rozsudku krajského soudu.

² Dle § 65 odst. 1 správního řádu platí, že po dobu přerušení řízení činí správní orgán a účastníci úkony, kterých je zapotřebí k odstranění důvodů přerušení. Žadatel takový úkon učinit nemůže. Ač přerušení předpokládá odstranitelnou vadu na straně žadatele; zde je konstrukce z podstaty nefunkční.

F. Doba přerušení není časově vymezena, což odporuje zákonu

32. Podle § 64 odst. 4 správního řádu trvá přerušení řízení jen po dobu nezbytně nutnou. I Napadené rozhodnutí hovoří o přerušení na „dobu nezbytně nutnou“, alternativně však Napadené rozhodnutí váže konec přerušení na dva vzájemně nezávislé, budoucí a nejisté okamžiky, a to (i) „vyřešení“ podnětu k přezkumu, jehož zahájení dosud nebylo ani nařízeno a jehož výsledek ani časový rámec nejsou známy, a (ii) pravomocné rozhodnutí NSS o kasační stížnosti, u něhož je délka řízení v praxi zpravidla v řádu měsíců až let a je zcela mimo kontrolu i odhad žadatele i ČBÚ.
33. Takto formulované přerušení řízení fakticky postrádá určitelnou horní hranici a je způsobilé vést k řízení, jehož délka nebude v moci žádného z účastníků ani samotného ČBÚ ovlivnit ani odhadnout. To je v rozporu se zásadou rychlosti řízení a zákazem zbytečných průtahů (§ 6 odst. 1 správního řádu), jakož i se zásadou hospodárnosti a procesní ekonomie (§ 6 odst. 2 správního řádu), na které se přitom samo Napadené rozhodnutí odvolává, aniž by ovšem přerušení řízení na blíže neurčenou a potenciálně velmi dlouhou dobu bylo s těmito zásadami slučitelné.
34. **Přerušení řízení nesmí sloužit jako prostředek k faktickému obcházení zákonných lhůt pro vydání rozhodnutí ani jako nástroj k přenášení procesního rizika neurčité délky soudního a přezkumného řízení na žadatele, jehož žádost je řádně podaná a doplněná.**

III.

Shrnutí

35. Napadené rozhodnutí je vnitřně rozporné a nepřezkoumatelné, opírá přitom přerušení řízení o skutečnosti, které nezakládají zákonný důvod podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu (nebyla dána výzva ve smyslu § 45 odst. 2 správního řádu, pouze nezákonná Výzva ČBÚ požadující podklady, které není ČBÚ oprávněn požadovat). Žádný z probíhajících postupů (soudní řízení u NSS ani podaný podnět) nemají suspenzivní účinek na platnost podkladů, ze kterých je ČBÚ povinen vycházet. Podmínka ukončení přerušení vázaná na „vyřešení podnětu“ je navíc neurčitá a nepřezkoumatelná, neboť nejde o objektivně zjiřitelnou ani žadateli sdělovanou skutečnost. ČBÚ postupuje v rozporu se zásadou, že má vycházet jen ze skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu). Správním orgánem odkazované „rozhodnutí o podnětu“, které ČBÚ požaduje předložit neexistuje a nikdy nebude. Přerušení řízení na dobu vázanou na dva neurčité a časově neomezené procesy je v rozporu s § 64 odst. 4 správního řádu i se zásadami rychlosti, hospodárnosti a proporcionality řízení. Žádost žadatele je přitom věcně úplná a založená na platných, účinných a bezvadných podkladech, které ČBÚ musí respektovat, vzhledem k tomu, že nebyly zákonným postupem změněny, zrušeny či jinak sistovány.
36. Žadatel doplňuje, že za účelem případného přezkumu meritorního rozhodnutí o žádosti zákon poskytuje celou paletu prostředků, ať již na úrovni správního řízení, tak na úrovni soudní. Typicky účinné zpochybnění podkladového stanoviska může vést k obnově řízení či zrušení rozhodnutí. Jakkoliv mohl ČBÚ přerušením opravdu směřovat k naplnění zásad hospodárnosti a procesní ekonomie (či dalších zásad), dopustil se pravého opaku, a naopak celou řadu zásad, na kterých stojí správní řízení zjevně porušil.
37. **V návaznosti na shora uvedené Žadatel navrhuje, aby předseda Českého báňského úřadu Napadené rozhodnutí jako nezákonné v celém jeho rozsahu zrušil a věc vrátil ČBÚ, aby mohl o žádosti meritorně rozhodnout.**

Mgr. Jaromír Kalužík, LL.M., advokát